

Нека актуелна питања војне стратегије

ВОЈНО ДЕЛО 6/1998.

Пуковник мр *Радован Грубач*

... Садашња структура и организација наших оружаних снага по многим одликама је класична. Карактерише је структурно-функционална неусклађеност, па је непримерена савременим садржајима и формама оружане борбе. Организација има пренаглашену родовску, а посебно видовску структуру. Полазећи од јединства оружане борбе на копну, мору и у ваздушном простору на нашем, релативно малом ратишту, таква организација нема функционално оправдање. Она, осим тога, усложњава руковођење и командовање, обуку, материјално обезбеђење и слично. Како су у структури наших видова и облика организовања уграђени, мање или више, исти родовски састави, сем неколико специјалистичких, нема оправдања за даље задржавање такве организације.

Пошто су измењени услови мобилизације и стратегијског развоја и повећане потребе за сталним високим степеном борбене готовости дела оружаних снага треба преиспитати садашња решења у тој области. Наиме, садашњом организацијом неке снаге, које би, уз малу трансформацију, могле имати атрибут тзв. готових снага, „везане“ су обавезом мобилизације и покретања других снага.

Предимензионираност оружаних снага, узрокована како величином, тако и организацијом, води к паду њиховог квалитета и функционалности. С обзиром на савремене захтеве у погледу мобилности, покретљивости, ватрене моћи, заштићености и управљивости оружаних снага, који се не могу испунити квантитетом, и с обзиром на материјална ограничења развоја наше војне организације, квалитет се једино може побољшати на рачун квантитета. Осим тога, неки сродни или исти задаци у надлежности су већег броја родова и служби, што све води к слабом искоришћењу „капацитета“, нерационалној употреби снага, предимензионираности и нематеријализованости функција, и слично. Ради се о нескладу између функционалних потреба и ангажованих снага, што најчешће има за последицу неизвршење задатка упркос употреби великих снага. Проблем се може решити већим степеном специјализације снага, али само до нивоа којим се не нарушава способност сваког организационог дела за самостално вођење оружане борбе.

При пројектовању нове структуре и организације оружаних снага треба имати у виду да се не ради о изградњи потпуно новог система, већ о реорганизацији постојећег. Коначна решења треба да се доносе након анализе трошкова и ефеката реорганизације система за сваки његов део посебно и за систем у целини...